

[Stærmose.]

Der er ingen Tvivl om, at hvis disse Flygtninge, der opholder sig i Sydslesvig i et Tal, der forholder sig til Tallet paa oprindelige Beboere som 130 til 100, faar fuld Valgret, vil det ikke alene bevirke, at de kan øve Indflydelse paa selve Valget og derved give et ganske fortegnede Billede af de politiske Tilstande, og ogsaa af de nationale Tilstande, men det, der er det alvorlige, er, at hvis der overhovedet skal være Mening i disse Valg, vil Flygtningene derved sikre sig en Indflydelse i Landsdelen, som vil faa meget stor Betydning for Fremme af deres specielle Interesser. Jeg har imidlertid hørt et Forlydende om — og jeg vil gerne her spørge den højtærede Udenrigsminister, om dette Forlydende kan bekræftes —, at der skulde være Planer fremme om, at Flygtningenes politiske Indflydelse skulde begrænses. Hvis Valgretten bliver lige og almindelig under de nuværende Forhold i Sydslesvig, kan man meget nemt tænke sig, hvordan Udfaldet af de kommende Valg maa blive.

Det er altsaa kommet mig for Øre, at der skulde være fremsat Forslag om, at Flygtningenes politiske Indflydelse skulde begrænses, eventuelt ved, at der afholdes to Valg, eet for den hjemmeboende sydslesvigske Befolkning og eet for tilflyttede Flygtninge, som opfylder Betingelserne for Valgret og Valgbarhed, og at man vilde begrænse Flygtningenes Mandater til en mindre Del af Repræsentationen, altsaa at man paa Forhaand vilde skille Flygtningene ud og sikre sig, at de kom i et rimeligt Mindretal i de Omraader, hvorfra man dog har til Hensigt at flytte dem, saa snart det er muligt. Jeg ved ikke, om det er et af de Spørgsmaal, som den højtærede Udenrigsminister finder, vi i Øjeblikket maa lade ligge, men jeg vil gerne bede om, at der bliver fremsat en Udtalelse herom, saafremt det er muligt.

Med Hensyn til de øvrige Oplysninger om større kulturel Frihed vil jeg gerne herfra udtale min Paaskønnelse af det Arbejde, det danske Udenrigsministerium har udført for at opnaa disse Resultater; der er god Grund til herfra at udtale en meget stor Glæde over, at denne Udvikling er kommet i Gang efter Nytaar. Det er vort Haab, at Tilladelsen til at indføre danske Skolebøger i Sydslesvig meget snart maa blive efterfulgt af Indrejsetilladelse for Lærere til Skoler, som staar parat, saa det danske Kulturarbejde og Undervisningen af de mange Børn, som er nytilmeldte, kan komme i fuld Gang. Jeg skal ikke presse for

nogen Udtalelse med Hensyn til den fremtidige politiske Status, saa meget mindre som jeg ved tidligere Lejlighed har fremhævet Betydningen af, at vi placerer os paa det rigtige Sted i den historiske Udvikling, at vi beskæftiger os med det aktuelt foreliggende og prøver paa at afværge de Farer, som truer den sydslesvigske Befolkning og ogsaa truer den danske Grænse.

Jeg vil med disse Bemærkninger amode den højtærede Udenrigsminister om at uddybe Spørgsmaalet om Flygtningenes Valgret og Valgbarhed og skal saa i øvrigt afholde mig fra at komme ind paa de andre berørte Emner.

Frede Nielsen: Hele det danske Folk fulgte med spændt Interesse det Arbejde, som den højtærede Udenrigsminister, bistaaet af hele den danske Delegation, gjorde i Londen med Hensyn til de for Danmark og Danskheden saa uhyre vigtige Problemer, baade Flygtningene her i Landet, de fremmede Tropper her i Landet, Flygtningene i Sydslesvig, Løttelse af Vilkaarene for Danskheden dernede o. s. v., og jeg tør sige, at den højtærede Udenrigsminister i hele dette Arbejde havde hele det danske Folk bag sig. Vi beklager alle de store Vanskeligheder, der stadig bestaar i Sydslesvig, og vi er sikkert alle sammen indstillet paa at lette Vilkaarene med fortsat og umindsket Kraft. Det er imidlertid meget delikate Problemer, der kræver en varsom og smidig Fremgangsmaade.

Der er ikke noget mærkeligt i, at Sydslesvig ofte har været Genstand for Omtale her; Spørgsmaalet kan siges at være vor Generations største nationale Problem, og hvilken Afgørelse der end træffes, vil Virkningerne være baade dybe og overordentlig mærkbare. Men selv om Problemet er af usædvanligt Format, skønner jeg, at en alt for ofte gentagen Debat eller Drøftelse ikke er heldig. Jeg tager ikke hermed Sigte paa denne Forespørgsel, der drejer sig om rent konkrete Ting, men paa Debatter, vi tidligere har haft. Det var noget andet, hvis Vejen laa banet for en Afgørelse, men det er jo langt fra Tilfældet. Tværtimod er Situationen meget kompliceret, meget vanskelig, meget uoverskuelig; uendelig mange Momenter spiller ind, vi har at regne med Masser af ukendte Størrelser. Derfor er det en daarlig Gerning at presse Problemet saa stærkt, at lægge det saa haardt op, som man fra visse Sider gør, ogsaa i disse Dage.

Jeg ønsker ikke ved det, jeg nu vil sige, at gaa ind paa en ny skillende Drøftelse, jeg søger ikke i mindste Maade det negative,